2019. október 24., csütörtök

P9_TA(2019)0043

Egyiptom

Az Európai Parlament 2019. október 24-i állásfoglalása Egyiptomról (2019/2880(RSP))

(2021/C 202/11)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Egyiptomról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen „A véleménynyilvánítás és gyülekezés szabadságáról Egyiptomban” című 2014. július 17-i [1], az egyiptomi helyzetről szóló 2015. január 15-i [2], az Egyiptomról, különösen Giulio Regeni ügyéről szóló 2016. március 10-i [3], az egyiptomi kivégzésekről szóló 2018. február 8-i [4] és az Egyiptomról, különösen az emberijog-védők helyzetéről szóló 2018. december 13-i állásfoglalására [5],

— tekintettel az EU Külügyek Tanácsának Egyiptomról szóló, 2013. augusztusi és 2014. februári következtetéseire,

— tekintettel az EU és Egyiptom közötti 2001. évi társulási megállapodásra, amely 2004-ben lépett hatályba, és amelyet a 2007. évi cselekvési terv megerősített, tekintettel a hivatalosan 2017. július 25-én elfogadott, 2017–2020 közötti időszakra szóló EU–Egyiptom partnerségi prioritásokra, az EU–Egyiptom Társulási Tanács 2017. évi ülését követően kiadott együttes nyilatkozatra, valamint a politikai ügyekkel, emberi jogokkal és demokráciával foglalkozó EU–Egyiptom albizottság hatodik ülését követően kiadott 2019. júniusi együttes nyilatkozatra,

— tekintettel az EU-nak az Emberi Jogi Tanács ülésein kiadott, a 4. napirendi pont alatti 2019. szeptember 19-i nyilatkozatára, amelyben megemlíti Egyiptomot,

— tekintettel az emberi jogokra vonatkozó új uniós stratégiai keretre és cselekvési tervre, amely az uniós szakpolitikák középpontjába kívánja helyezni az emberi jogok védelmét és felügyeletét,

— tekintettel a halálbüntetésről, a kínzásról, a véleménynyilvánítás szabadságáról és az emberi jogok védelmezőiről szóló uniós iránymutatásokra,

— tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára, a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára, a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni egyezményre, valamint a gyermek jogairól szóló egyezményre, amelyeket Egyiptom is ratifikált,

— tekintettel az ENSZ emberi jogi főbiztosa, Michelle Bachelet 2019. szeptember 27-i, az egyiptomi tiltakozó megmozdulásokról szóló nyilatkozatára,

— tekintettel Egyiptom alkotmányára, különösen annak a kínzás valamennyi formájának és típusának tiltásáról szóló 52. cikkére, a gyülekezés szabadságáról szóló 73. cikkére és a nemzetközi humanitárius jog kötelező voltáról szóló 93. cikkére,

— tekintettel az emberi jogok és a népek jogainak 1981. évi afrikai chartájára, amelyet Egyiptom 1984. március 20-án ratifikált,

— tekintettel az Emberi Jogok Arab Chartájára, amelynek Egyiptom is részes fele,

— tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2473 (2019) sz. határozatára, amelyet 2019 júniusában fogadtak el, és amely megújította a Líbiával szembeni fegyverembargó végrehajtására irányuló intézkedéseket,

— tekintettel eljárási szabályzata 144. cikkének (5) bekezdésére és 132. cikkének (4) bekezdésére,

---

[1] HL C 224., 2016.6.21., 5. o.
[2] HL C 300., 2016.8.18., 34. o.
[3] HL C 50., 2018.2.9., 42. o.
[4] HL C 463., 2018.12.21., 35. o.
[5] Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0526.

A. mivel beszámolók szerint az elmúlt hetekben az egyiptomi hatóságok önkényesen letartóztattak több mint 4 300 embert (akik közül majdnem 3 000-en még mindig előzetes letartóztatásban vannak), beleértve legalább 114 nőt – és legalább 111 kiskorút az Amnesty International és a Belady Alapítvány szerint – válaszul a 2019. szeptember 20-án kezdődött békés tüntetésekre; mivel a jelentések szerint a rendőrség és a biztonsági szolgálatok túlzott erőszakot alkalmaztak a tüntetők feloszlatása érdekében;

B. mivel a kormányellenes tüntetések a megszorító intézkedések, a kiterjedt kormányzati korrupció és a rendszerszintű elnyomás ellen tiltakoztak, és Abdelfatták asz-Szíszi egyiptomi elnök lemondását követelték;

C. mivel az egyiptomi hatóságok közelmúltbeli fellépései aláássák a véleménynyilvánítás, az egyesülés és a gyülekezés alapvető szabadságát, amelyek mind az egyiptomi alkotmány, mind a nemzetközi emberi jogi normák részét képezik; mivel ez a civil társadalom és az alapvető jogok, különösen az online és offline véleménynyilvánítás szabadsága, az egyesülés és gyülekezés szabadsága, a politikai pluralizmus és a jogállamiság széles körű korlátozása részét képezi Egyiptomban;

D. mivel az egyiptomi hatóságok folytatták az egyiptomi békés demokratikus ellenzéki pártok felszámolását, megsértve ezzel a közügyekben való részvételhez és a véleménynyilvánítás szabadságához való jogot, beleértve a „Hope”-ügyben több tucat polgár önkényes fogva tartását, valamint 2019. szeptember óta békés politikai pártok több tucat más tagjának letartóztatását;

E. mivel súlyos, többek között terrorizmussal kapcsolatos vádak alapján emberi jogokkal foglalkozó ügyvédeket, újságírókat, aktivistákat és ellenzékieket tartanak fogva; mivel békés másként gondolkodók, demokráciapárti aktivisták és emberi jogok védelmezői kerülnek veszélybe azáltal, hogy terroristának bélyegzik őket; mivel ezek a letartóztatások kizárólag az emberi jogok védelmével kapcsolatos békés és jogszerű munkához kapcsolódnak;

F. mivel az egyiptomi hatóságok rendszeres gyakorlatává válik, hogy az emberi jogi jogvédőket erőszakosan eltüntetik, majd legtöbbjük az államügyészség kezében kerül elő újra, mint Aláa Abdelfattah, Aszmaa Daabesz, Eszraa Abdelfattah, Eman Al-Helw, Mohamed Ibrahim, Abdelrahman Tarek, Ezzat Goveim, Hajtham Mohamadín és Ibrahim Metváli Hegázi esetében; mivel mások, például Ibrahim Ezz El-Din még mindig nem kerültek elő újra;

G. mivel túlzott mértékben alkalmazzák az előzetes őrizetbe vételt és óvintézkedéseket annak megakadályozása érdekében, hogy az emberi jogi jogvédők és ügyvédjeik, mint Mahienour El-Maszri, Mohamed El-Baker, Eszraa Abdelfattah és Mohamed Ramadan emberi jogokkal kapcsolatos legitim munkájukat Egyiptomban végezhessék;

H. mivel Giulio Regeni olasz kutatóasszisztens elrablásának, megkínzásának és meggyilkolásának kivizsgálása és az igazság kiderítését az egyiptomi hatóságok akadályozták; mivel az olasz parlament felfüggesztette diplomáciai kapcsolatait az egyiptomi parlamenttel, és felhívta a tagállamok parlamentjeit, hogy szolidaritásuk kifejezéseképpen kövessék példáját;

I. mivel a Riporterek Határok Nélkül legalább 38 olyan esetet dokumentált, hogy médiamunkásokat munkájuk miatt, politikai alapú vádemelés alapján és a tisztességes eljárás többszörös megsértésével jelenleg is őrizetben tartanak Egyiptomban; mivel ezen újságírók közül hatot letartóztattak a közelmúltbeli tiltakozásokkal kapcsolatban; mivel külföldi médiamunkások is célkeresztben vannak, számos nemzetközi médiatudósítót deportáltak, illetve megtagadták tőlük az Egyiptomba való belépést; mivel nemzetközi szervezetek dokumentálták az internetes híroldalak blokkolását, valamint az online üzenetküldő alkalmazásokhoz való hozzáférés letiltását vagy korlátozását, különösen az elmúlt hetekben;

J. mivel annak ellenére, hogy Egyiptom nem kormányzati szervezetekről szóló 2019. évi törvénye eltörli a börtönbüntetéseket és megszünteti a – korábban a külföldi finanszírozás jóváhagyásának és nyomon követésének feladatával megbízott – biztonsági ügynökséget, fennáll annak a veszélye, hogy jelentősen korlátozza a civil társadalmat, az egyesülési szabadsághoz való jog további problémás korlátozását vezeti be, valamint mind a hazai, mind a külföldi nem kormányzati szervezetek tevékenységét jelentősen korlátozza;

K. mivel az egyiptomi női emberijog-védőknek továbbra is különféle állami zaklatási formákkal kell szembenézniük, különösen rágalmazó kampányok és bírósági eljárások formájában; mivel az LMBTQI-személyek jogait védő aktivisták és a nők folyamatos elnyomással szembesülnek, többek között a „közerkölcs” megőrzésének álcája alatt;

2019. október 24., csütörtök

L. mivel az élethez való jogot Egyiptomban továbbra is súlyosan megsértik az igazságszolgáltatáson keresztül, amely példátlanul nagy számban bocsátott ki és hajtott végre halálos ítéleteket számos személy ellen – még gyermekeket is elítélve –, ideértve katonai és tömeges pereket is, amelyek esetében hiányoztak a tisztességes eljáráshoz szükséges minimális garanciák; mivel büntető- és katonai bíróságok 2014 óta több mint 3 000 halálos ítéletet hoztak, és 50 személyt fenyeget a kivégzés közvetlen veszélye;

M. mivel az ENSZ Emberi Jogi Főbiztosának Hivatala (UN OHCHR) kijelentette, hogy számos ügy van függőben a bíróságok előtt halálbüntetéssel fenyegetett, állítólagosan kínzás útján beszerzett bizonyítékok alapján elítélt személyek ügyében; mivel úgy tűnik, hogy ezek az ítéletek közvetlenül figyelmen kívül hagyják az egyiptomi és a nemzetközi anyagi és eljárásjogi szabályokat;

N. mivel az egyiptomi biztonsági erők súlyos emberi jogi jogsértései miatti elszámoltathatóság továbbra is szinte teljesen hiányzik, és nem folytatnak megfelelő vizsgálatot a katonai korrupció vádja miatt;

O. mivel az egyiptomi biztonsági erők legalább 900 embert öltek meg a Rábia téren tartott tüntetések során 2013-ban; mivel – míg a későbbi bírósági eljárást számos szabálytalanság miatt kifogásolták, és az ENSZ emberi jogi főbiztosa szerint az súlyos igazságszolgáltatási tévedésnek bizonyult – a mészárlásért felelős személyek egyikét sem állították még bíróság elé;

P. mivel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa előtt Egyiptommal kapcsolatban lefolytatandó, 2019. november kezdődő egyetemes időszakos felülvizsgálati folyamat egyedülálló lehetőséget kínál a nemzetközi közösség számára, hogy ellenőrizze Egyiptom emberi jogi helyzetét, és ajánlásokat terjesszen elő annak javítása érdekében;

Q. mivel számos emberi jogi aktivistával szemben elnyomó intézkedéseket, egyesekkel szemben megtorlást alkalmaznak, amiért részt vettek az Egyiptommal kapcsolatban 2014-ben lefolytatott egyetemes időszakos felülvizsgálatban; mivel a 173/2011. sz. („külföldi finanszírozásos") ügyben megnevezett tíz emberi jogi jogvédővel és hét nem kormányzati szervezettel szemben bénító hatású befagyasztást alkalmaztak; mivel a 173/2011. sz. ügyben részt vevő legalább 31 jogvédő és független egyiptomi emberi jogi nem kormányzati szervezet munkatársa továbbra is utazási tilalom hatálya alatt áll, noha a 2013-ban ugyanebben az ügyben elítélt külföldi civil szervezetek 43 munkatársát azóta már felmentették;

R. mivel a 2011-es forradalom óta számos nehéz fejlemény következett be Egyiptomban, és a nemzetközi közösség is támogatja az országot a különböző kihívások kezelésében; mivel az egyiptomi biztonsági helyzet törékeny, és – a velük szemben alkalmazott agresszív, időnként pedig visszaélésszerű kormányzati taktikák ellenére – nagy a különböző iszlamista szervezetek által a Sínai-félszigeten és az ország nagyobb városaiban elkövetett terrortámadások kockázata; mivel a terrortámadások számos ártatlan civil, köztük kopt személy életét oltották ki; mivel a katonai műveletek 2013 vége óta tovább fokozódtak a Sínai-félsziget északi részén, továbbá a kormány tömeges bontásokat hajtott végre és több tízezer lakost lakoltatott ki kényszerrel, miközben a média szinte teljes elhallgattatásával és a Sínai-félszigetre és onnan történő mozgás korlátozásával megakadályozta a független beszámolók készítését;

S. mivel az EU és annak tagállamai részéről nem érkezett hivatalos, erős és egységes nyilvános válasz a 2019. október és szeptember közötti erőszakos egyiptomi fellépésre; mivel a 2017–2020 közötti időszakra szóló EU–Egyiptom közötti, 2017 júniusában elfogadott partnerségi prioritások a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok tiszteletben tartásának egyetemes értékei melletti közös elkötelezettséget fogalmaztak meg, valamint a politikai szerepvállalás és a megerősített együttműködés megújított keretét képezik, többek között a biztonság, az igazságügyi reform és a terrorizmus elleni küzdelem tekintetében, az emberi jogok és az alapvető szabadságok kellő tiszteletben tartása alapján; mivel nem hoztak érzékelhető eredményt az Európai Unió arra irányuló erőfeszítései, hogy Egyiptomot az emberi jogi visszaélések legsúlyosabb aspektusainak kezelésére késztesse;

T. mivel Egyiptom az Európai Unió és tagállamai fontos partnere számos területen, köztük a kereskedelem, a biztonság és az emberek közötti kapcsolatok terén; mivel a Külügyek Tanácsa 2013. augusztus 21-én megbízta a főképviselőt az Egyiptomnak nyújtott uniós támogatás felülvizsgálatának feladatával; mivel a Tanács úgy határozott, hogy az EU Egyiptommal való együttműködését a helyszínen bekövetkezett eseményeknek megfelelően ki fogják igazítani; mivel az EU és Egyiptom 2017 júniusában számos területen – így a terrorizmus elleni küzdelem terén is – az együttműködés fokozását célzó partnerségi prioritásokat fogadott el az emberi jogok és az alapvető szabadságok kellő tiszteletben tartása mellett;

U. mivel az EU Külügyek Tanácsának 2013. augusztus 21-i következtetései szerint „A tagállamok továbbá arról is megállapodtak, hogy felfüggesztik a belső elnyomásra alkalmas eszközök Egyiptomba irányuló kivitelére vonatkozó engedélyeket, áttekintik a 2008/944/KKBP közös álláspont hatálya alá tartozó eszközökre vonatkozó kiviteli engedélyeket, valamint felülvizsgálják az Egyiptom számára biztosított biztonsági segítségnyújtásukat"; mivel több, uniós tagállamban székhellyel rendelkező vállalat továbbra is megfigyelési technológiát és egyéb biztonsági felszerelést exportál Egyiptomba, lehetővé téve az eszközök feltörését, rosszindulatú szoftverek használatát, valamint az emberi jogi jogvédők és civil társadalmi aktivisták elleni fizikai és internetes támadások egyéb formáit; mivel ez a tevékenység az online véleménynyilvánítás szabadságának elnyomásához vezetett;

1. határozottan elítéli az alapvető jogok, különösen az online és offline véleménynyilvánítás szabadsága, az egyesülés és gyülekezés szabadsága, a politikai pluralizmus és a jogállamiság legutóbbi és folyamatos korlátozását Egyiptomban; elítéli a tiltakozókkal szembeni túlzott erőszak alkalmazását, és emlékezteti Egyiptomot arra, hogy a biztonsági erők által adott minden válasznak meg kell felelnie a nemzetközi normáknak és mércéknek, valamint saját alkotmányának;

2. felszólít arra, hogy szüntessék meg az emberijog-védők, ügyvédek, tüntetők, újságírók, bloggerek, szakszervezeti tagok, diákok, gyermekek, nőjogi aktivisták, LMBTI-személyek, civil társadalmi szervezetek, nem kormányzati szervezetek, politikai ellenfelek és kisebbségek elleni erőszakot, felbujtást, gyűlöletbeszédet, zaklatást, megfélemlítést, erőszakos eltüntetéseket és cenzúrát az állami hatóságok, a biztonsági erők és szolgálatok, valamint más csoportok részéről Egyiptomban; felszólít az összes emberi jogi jogsértés független és átlátható kivizsgálására, valamint a felelősök felelősségre vonására; hangsúlyozza, hogy Egyiptom hosszú távú stabilitása és biztonsága kizárólag az emberi jogok tiszteletben tartásával biztosítható;

3. felszólítja az egyiptomi hatóságokat, hogy haladéktalanul és feltétel nélkül bocsássanak szabadon minden emberi jogi jogvédőt – köztük Eman Al-Helw, Mohamed Ibrahim, Mohamed Ramadan, Abdelrahman Tarek, Ezzat Goveim, Hajtham Mohamadín, Alaa Abdelfattah, Ibrahim Metváli Hegázi, Mahienour El-Maszri, Mohamed El-Baker és Eszraa Abdelfattah jogvédőket –, akit pusztán jogos és békés emberi jogi munka végzése miatt vettek őrizetbe vagy ítéltek el, továbbá haladéktalanul határozzák meg Ibrahim Ezz El-Din tartózkodási helyét; kéri továbbá, hogy bocsássák szabadon a „Békekoalíció" ügyben előzetes letartóztatásba helyezett emberi jogi jogvédőket, tudósokat és más személyeket, köztük Zijád el-Elaimit, Hasszan Barbarit és Rami Saatot, valamint a Kenyér és Szabadság Párt, az Al-Dosztur Párt és az Egyiptomi Szociáldemokrata Párt közelmúltban hihető büntetőjogi vád nélkül őrizetbe vett tagjait; felszólítja Egyiptomot, hogy szabadon bocsátásukig fedje fel a tartózkodási helyüket, engedélyezze számukra a családjukhoz, az általuk választott ügyvédekhez és a megfelelő orvosi ellátáshoz való teljes körű hozzáférését, valamint folytasson le hiteles vizsgálatokat a rossz bánásmódra vagy kínzásra vonatkozó állítások ügyében;

4. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy hitre vagy világnézetre való tekintet nélkül garantálják minden egyiptomi egyenlőségét; felszólítja Egyiptomot, hogy a vallási kisebbségek védelmének szavatolása érdekében vizsgálja felül az istenkáromlásról szóló törvényeit; üdvözli a szélsőségesség és a radikalizálódás elleni fellépés céljából az iszlám közbeszéd megújítását szorgalmazó nyilatkozatokat; felhívja az egyiptomi hatóságokat, köztük a katonai és biztonsági erőket, hogy tartsák tiszteletben a keresztények jogait, védjék meg őket az erőszakkal és a diszkriminációval szemben, és gondoskodjanak az ilyen cselekmények elkövetőnek bíróság elé állításáról;

5. támogatja az egyiptomi nép többségének törekvéseit, akik olyan szabad, stabil, virágzó, inkluzív és demokratikus országot kívánnak létrehozni, amely tiszteletben tartja az emberi jogokkal és alapvető szabadságokkal kapcsolatos nemzeti és nemzetközi kötelezettségvállalásait; újólag hangsúlyozza, hogy garantálni kell a vélemény és a bírálat békés kifejezéséhez való jogot;

6. sürgeti az egyiptomi hatóságokat, hogy hagyjanak fel a helyi és nemzetközi hírügynökségek és emberi jogi szervezetek honlapjainak blokkolásával, és helyezzék szabadlábra a médiában dolgozó összes olyan személyt, akit újságírói munkája gyakorlása vettek őrizetbe;

7. mély aggodalmát fejezi ki a nemzetközi emberi jogi szervezetekkel vagy az Egyesült Nemzetek emberi jogi szerveivel együttműködő vagy ezekkel együttműködésre törekvő személyek elleni büntetőintézkedések miatt; felhívja az egyiptomi hatóságokat, hogy zárják le a 173/2011. sz. ügyet (az úgynevezett „külföldi finanszírozási ügyet"), szüntessék meg az ügyben érintett legalább 31 emberi jogi aktivistával és emberi jogi nem kormányzati szervezet munkatársával szemben bevezetett valamennyi utazási tilalmat – és minden más önkényesen kirótt utazási tilalmat –, és tegyék lehetővé az emberi jogok Egyiptomban működő védelmezői számára az utazást, hogy személyesen részt vehessenek Egyiptom 2019. november 13-án kezdődő egyetemes időszakos felülvizsgálatában;

2019. október 24., csütörtök

8. szorgalmazza, hogy helyezzék hatályon kívül a nem kormányzati szervezetekről szóló, újonnan elfogadott törvényt, és léptessenek helyébe egy olyan új, a civil társadalmi szervezetekkel folytatott őszinte párbeszéd keretei között összeállított jogszabályi keretrendszert, amely megfelel az egyiptomi alkotmánynak és a nemzetközi normáknak;

9. sajnálatát fejezi ki az olasz kutatóasszisztens, Giulio Regeni 2016-os elrablása, megkínzása és meggyilkolása ügyében indított hiteles nyomozás és a felelősségre vonás elmaradása miatt; ismét felszólítja az egyiptomi hatóságokat, hogy tárják fel a Giulio Regeni és Eric Lang halálát övező körülményeket, és az ezen ügyekben érintett tagállamok hatóságaival folytatott teljes körű együttműködés keretében számoltassák el a felelősöket;

10. kéri a hatóságoktól a jogszabályok módosítását, elfogadását és tényleges végrehajtását – többek között a családjogi törvény módosításával és a nemi alapú erőszakot, valamint a szexuális zaklatást, támadást és a nemi erőszakot megtiltó rendelkezések beillesztésével – annak érdekében, hogy felszámolják a megkülönböztetés valamennyi formáját, és büntetendő cselekménnyé tegyék a nők és lányok elleni erőszak minden formáját; felhívja továbbá a hatóságokat, hogy az e területen elismert szakértelemmel rendelkező független civil társadalmi szervezetekkel partnerségben ténylegesen hajtsák végre a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelemre irányuló nemzeti stratégiát;

11. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy asz-Szíszi elnök hatalomra jutása óta meredeken nőtt a végrehajtott halálbüntetések száma Egyiptomban; sürgeti az egyiptomi hatóságokat, hogy hirdessenek moratóriumot a halálbüntetések végrehajtása tekintetében annak érdekében, hogy megszüntessék a halálbüntetést Egyiptomban, és ismét felhívja Egyiptomot, hogy írja alá és ratifikálja a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának a halálbüntetés eltörlésére irányuló Második Fakultatív Jegyzőkönyvét;

12. őszinte részvétét fejezi ki a terrorizmus áldozatai családjainak; szolidaritását fejezi ki az egyiptomi nép mellett, és megerősíti elkötelezettségét a radikális ideológiák és terrorista csoportok elterjedése elleni küzdelem iránt; felhívja az egyiptomi hatóságokat annak biztosítására, hogy a Sínai-félszigeten zajló katonai műveleteket a nemzetközi emberi jogi normákkal összhangban hajtsák végre, alaposan vizsgáljanak ki minden visszaélést, és haladéktalanul nyissák meg a Sínai-félsziget északi részét a független segélyszervezetek, valamint a független megfigyelők és az újságírók előtt;

13. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy elmaradt a legújabb letartóztatási hullámmal kapcsolatos hivatalos reagálás a főképviselő, illetve a tagállamok részéről; felhívja az alelnököt/főképviselőt és a tagállamokat, hogy egységes és határozott módon reagáljanak a jelenlegi elnyomó intézkedésekre és az emberi jogok megsértésére; elvárja az EKSZ-től, hogy kezelje kiemelt kérdésként az emberi jogok védelmezőinek helyzetét Egyiptomban, és számoljon be a Parlamentnek arról, hogy mit kíván Kairóval együtt tenni ezzel a kérdéssel – valamint az ezen állásfoglalásban említett egyedi ügyekkel – kapcsolatban; felhívja az alelnököt/főképviselőt és a tagállamokat, hogy használjanak fel minden rendelkezésükre álló eszközt – köztük kétoldalú és többoldalú eszközöket, kereskedelmi tárgyalásokat, az európai szomszédságpolitikát, a segélyeket, valamint szükség esetén célzott korlátozó intézkedéseket – annak érdekében, hogy leállítsák az ország elnyomó intézkedéseit, és konkrét eredményeket érjenek el Egyiptom emberi jogi teljesítménye terén;

14. szorgalmazza Egyiptommal fenntartott kapcsolatai mélyreható és átfogó felülvizsgálatát; úgy véli, hogy az egyiptomi emberi jogi helyzet megköveteli a Bizottság költségvetés-támogatási műveleteinek komoly felülvizsgálatát, amelyeket elsősorban a civil társadalom támogatására kell korlátozni;

15. határozottan sürgeti a 2017–2020 közötti időszakra szóló EU–Egyiptom közös partnerségi prioritások keretein belül vállalt kötelezettségek tiszteletben tartását, és szorgalmazza ezek maradéktalan és megfelelő végrehajtását; szorgalmazza, hogy az új partnerségi prioritások megtárgyalása céljából az EU hozzon létre olyan egyértelmű teljesítménymutatókat, amelyek az Egyiptommal való további együttműködést a demokratikus intézmények reformja, a jogállamiság és az emberi jogok terén elért eredmények függvényévé teszik, és általánosan érvényesítse az emberi jogi aggályokat az egyiptomi hatóságokkal folytatott minden megbeszélésen; ismételten kiemeli, hogy a migrációkezelés vagy a terrorizmus elleni fellépések nem áshatják alá az emberi jogokat;

16. ismét felhívja az EU tagállamait, hogy cselekedjenek a belső elnyomásra alkalmas valamennyi eszköz kiviteli engedélyének a 2008/944/KKBP közös állásponttal összhangban történő felfüggesztését bejelentő 2013. augusztus 21-i következtetéseiknek megfelelően, és elítéli e kötelezettségvállalás uniós tagállamok általi makacs be nem tartását; ezért felhívja a tagállamokat, hogy állítsák le a megfigyelési technológiák és az emberi jogok védelmezőivel és a civil társadalmi aktivistákkal szemben – többek között a közösségi médiában – megvalósuló támadások megkönnyítésére, valamint a belső elnyomás bármely más fajtájára alkalmas egyéb biztonsági berendezések exportját; felhívja az alelnököt/főképviselőt, hogy számoljon be a tagállamok által az egyiptomi rezsimmel folytatott katonai és biztonsági együttműködés aktuális helyzetéről; felszólítja az EU-t, hogy maradéktalanul hajtsa végre Egyiptomra vonatkozóan az exportellenőrzést azokra az árukra tekintettel, amelyeket elnyomásra, kínzásra vagy halálbüntetés végrehajtására lehet felhasználni;

17. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy biztosítsák, hogy az EU és Egyiptom között a migrációval kapcsolatban létrejött minden megállapodás szigorúan megfeleljen a nemzetközi emberi jogi normáknak, tiszteletben tartsa a migránsok és a menekültek alapvető jogait, és biztosítsa a megfelelő szintű átláthatóságot és elszámoltathatóságot;

18. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a tagállamok parlamentjeinek és kormányainak, Egyiptom kormányának és parlamentjének, valamint az Emberi Jogok és a Népek Jogai Afrikai Bizottságának.